

Uj Nemzedék

Költségtérítési ár: Egy hónapra 4000 korona, negyedévre 12000 korona. Egyes szám ára helyben, vidéken és pályaudvaron 200 kor. — Hirdetés milliméteres díjszabás szerint. — Reklamációk: Telefon 19—25.

POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. ker. Honvéd-utca 10. szám. — Telefon-szám: 127—46, 127—47, 127—48, 127—49. József 65. — Gyorsírók: 7—20, 7—21. — Fiókkiadóhivatal: IV. Duna-u. 6. Telefon: 123-03 és Teréz-körút 62. Telefon: 121-42.

Botrány

Szent István napja nemcsak legnagyobb nemzeti ünnepünk, de egyúttal állam-ünnep is. Nemcsak a magyar szívek mélyén él a tisztelet a csodálatos, szent Jobbkéz iránt, de úgy volt szokás, legalább is eddig, hogy a hivatalos Magyarország is a legnagyobb pompával és fénnel rótta le hódolatát ezen az ünnepen. Annál felháborítóbb volt tehát, hogy a tegnapi ünnepen, mikor maga a hercegprímás végezte a szertartást, mikor az egész budapesti diplomáciai kar kivonult a pápai nuncius vezetésével, és természetesen ott volt az ország kormányzója is, csupán 2 (olvasd: kettő) minisztert lehetett ott látni az ünnepségen. Mi elismerjük, hogy a miniszternek nagy elfoglaltsága lehet, de nem tudjuk megérteni, hogy miért éppen Szent István napján. Azt is megértjük, hogy a miniszternek pihenni is kell, de miért éppen Szent István ünnepén? Két államférfiúról is tudunk, aki pontosan szombaton utazott a Balatonra.

Botránynak kell minősíteni ezt az eljárást. Mi nem tudjuk, hogy a nagytant itt élő diplomatáinak mennyi közül van Szent Istvánhoz és a magyarok nemzeti ünnepéhez, de ott voltak. Azt is tudjuk, hogy a kisántant követi nem nagyon rajonganak Magyarországiért és mégis ott voltak. Ott voltak, mert ezekben az urakban meg van az az illem, amellyel a diplomata tartozik annak az államnak hagyományai iránt, ahol akkreditálva van. És mi, nemzeteink által meggyötört magyarok, köszönjük ezt az udvariasságot. De annál inkább megrójuk a mi főfunkcionáriusainkat, akikben, ha a hazafi nem sugta azt, hogy ott legyenek, megsughatta volna az illdomoság, amellyel tartoztak a magyar nemzet érzéseinek, a jelenlévő államfőnek és a teljes díszben kivonult diplomáciai karnak. De úgy látszik, nálunk a régi Magyarországgal meghaltak az ön- és nemzetmegbecsülésnek leg-
elemibb szabályai is.

Tucatnyi miniszterünk közül kettő találtatott csak igaznak. Nem hiszünk ugyanis, hogy a többit szerénysége az oszlopok mögé, vagy a nagy tömeg sorai közé rejtette volna el. Lehet, hogy mégis volt ilyen miniszter. De ebben az esetben is a példaadás kötelessége megkívánta volna, hogy a kormány részére fentartott helyen lássa az illetőt úgy a belföldi, mint a külföldi szem. De ismétéljük, ebben a szerénységben nem hiszünk. S éppen ezért fájdalmas szívvel emlékszünk meg a botrányról. Mert, ha már sajnos, ott tartunk, hogy a hivatalos Magyarország fitymúl a hazafiságra, vallásos kegyeletre, hovatamánnyok tiszteletére, legalább ne feledkezzék meg az illdomoság amaz európai törvényéről, amely elsősorban is nem az itt levő diplomatákra kötelező, hanem a magyar állam vezetőire.

Radics állítólag Londonban tárgyal a horvát köztársaság megalakításáról

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Bécs, augusztus 21.

Radics István, a horvát parasztpárt vezetője, aki nemrég elűnt Zágrábról, mert a belgrádi kormány el akarta fogatni, néhány napig ismeretlen helyen tartózkodott, de most az a hír érkezett Londonból, hogy odaérkezett.

Radics

állítólag Budapesten keresztül utazott Londonba és utilevet is a budapesti angol követ segítségével kapott.

Bécsben is megszakította útját és tanácskozott a horvát forradalmi párt bizalmi férfijaival. Az a törekvése, hogy

a délszláv államból kiszakítsa Horvátországot és önálló köztársaságot alakítson.

Beméli, hogy Londonban támogatni fogják a köztársasági párt terveit, mivel előre megnyugtatta London politikai köreit, hogy

egy új szerb rezsim előmozdít-

taná Magyarországot újjaépítését.

Arra a kérdésre, hogy mikor utazik vissza Horvátországba, azt felelte Radics, hogy egyelőre aligha térhet vissza. Londonból szeptember elején Genfbe utazik, ahol megjel-

kérni fogja a Népszövetség hozzájárulását Horvátország önállóságához.

Igy jártak el annakidején azok a cseh forradalmi vezérek is, akik az önálló Csehszlovákiát megalakították és Londonban ellenkormányt alakítottak. Radics ellenkormány Svájcban fog megalakulni, a pártvezér azonban előbb Dániába is elutazik, hogy pénzt szerezzen akciója részére.

A horvátok mozgalmának már most is van meglehetősen nagy anyagi bázisa.

mert Radics pártja néhány hónappal ezelőtt nagyobb összeget helyezt el Londonban idegen pénzme-

Berlinben megint kedvezőtlenre fordult a helyzet

A márka Newyorkban 0'0000105-re esett Diplomáciai okmányokat akartak ellopní a kancellár palotájából

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Berlin, augusztus 21.

A helyzet Berlinben a legutóbbi órákban megint kedvezőtlenre fordult. A kormány tegnap este Ebert birodalmi elnök elnöklésével ülést tartott, amelyen különböző intézkedésekről tárgyalt, hogy egyfelől a drágaság további emelkedését megakadályozza, másfelől az élelmiszer beszerzésére szükséges rendelkezéseket megtegye. A cél az, hogy a márkát bizonyos ponton stabilizálják. Ha bármilyen mély kurzuson is sikerülne a márkát állandósítani, akkor lehetséges volna valamilyen gazdasági programot életbeléptetni. Előtérben van egy devizaalap megteremtése, amelyet arra akarnak felhasználni, hogy a külföldön élelmiszereket vásároljanak és a márka kurzusát alátámasszák. Pénzügyi körökben azon a nézetet vallják, hogy 200—500 millió aranymárkát kellene előteremteni, hogy ezeket a célokat elérhessék.

Mig Berlinben ez a tárgyalás folyt, a márka Newyorkban ismét zuhant. A tőzsde záratakor tegnap

este a márka 0.0000105-re esett vissza. Ez a legmélyebb kurzus, amelyre a márka még egyáltalán valaha süllyedt.

Ujabb bonyodalmat okoz az, hogy a jegybank vezetősége és a munkástanács között konfliktus támadt. A jegybank igazgatósága elbocsátotta a munkások üzemi tanácsának elnökét, mire a munkások sorában nagy izgalom támadt és a bankjegyek nyomását azonnal be akarták szüntetni. Vasárnap a differenciák kiegyenlítése céljából tanácskozás indult meg.

A gazdasági minisztériumban ült össze a delegáció. Ez a tanácskozás azonban eredménytelenül végződött, bár a jegybank igazgatósága hajlandó volt a vitás ügyet választott bíróság elé vinni. Az ügy fejleményei elé nagy aggodalommal tekintenek, mert ha a megengedés nem sikerül és a nyomdászok beszüntetik a munkát, a bankjegyek nyomásának megakadása még súlyosbítja az ország gazdasági helyzetét és még nagyobb zavarokat fog támasztani.

Ma délelőtt a kormány tagjai a

birodalom ipari szövetségével tanácskozást kezdtek arról, mi módon lehetne a nélkülözhetetlen arany alapot megteremteni, amely élelmiszcikkek vásárlására volna fordítandó. A nagyipar képviselői kijelentették, hogy hajlandók ezt az összeget sajátjukból a kormány rendelkezésére bocsátani.

A szénárakat tegnap 53 százalékkal emelték fel és ma már újabb emelést terveznek.

Berlin, augusztus 21.

(Wolff.) Azzal a híreszteléssel szemben, hogy a birodalmi kancellár ellen merényletet követtek el megállapítást nyert, hogy vasárnap este az őrség a birodalmi kancellár palotájának kertjében két ismeretlen személyt vett észre, akik a felhívás után futásnak eredtek. Az őrség utánuk lött, de lövései nem találtak. A rendőrség megindította a nyomozást. Az eset időpontjára való tekintettel nem alaptalan az a gyanu, hogy esetleg betöréses lopás kísérletéről van szó azzal a céllal, hogy a kancellári hivatalból diplomáciai okmányokat szerezzenek meg. A palota állandó őrségét megerősítették.

Csalámem támasztotta ki a mohácsi hajó

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Rövid és izgalmas epizódon estek át hétfőn a Dunagőzhajózási Társaság Carl Ludvig nevű hajójának az utasai. A hajó, amely Budapest és Mohács között közlekedik, az alacsony vizállás és a meder gondozásának hiányossága miatt csaknem zátonyra jutott. A Carl Ludvig szokás szerint nagyszámu utassal jött fölfelé és szeszélyesen manőverezett, ahogyan alacsony vizállás idején szükséges. Ezt tudják az utasok és jóformán észre sem veszik.

Amikor azonban a hajó Adony közelébe ért, egyéb is történt. Utolért egy vontatóhajót és a jobb oldalon, vagyis a pesti oldalon haladt el mellette. Amikor már elhagyta, de még nem tért vissza a víz sodrába, hirtelen zölkénést éreztek az utasok: a jobb oldali lapátok homokbuckát érintettek. Néhány másodperc múlva megismétlődött a zölkés az utasokat. A kormányos teljes erővel csavarta a kormányt balfelé, néz, ami már nyugtalanítani kezdte de hasztalan, mert a hajó mégis mindinkább jobboldalra fordult.

A kapitány megállította a gépet. Megparancsolta, hogy bocsássák le a vasmacskát. Egy matrót a hajó orrára küldött, mérje meg a vízmélységet. Ezek az intézkedések nagyon fölzgatták a közönséget és az izgatottságot nagy mértékben fokozta az is, hogy állandóan hallották, amint a lapátok a kavicsos talajt surolták.

Kínos percek multak el, míg a hajót sikerült a mélyebb vízbe visszajuttatni s a kapitány kiadhatta a fölszabadító vezényszót:

— Előre!

Az utasok, akik időközben valamennyien a fedélzetre futottak s a kapitányt és a hajóslegényeket elárasztották kérdéseikkel, most már kezdtek megnyugodni. A kínos percek hatása hamarosan elmúlt, amiből mindenesetre az is hozzájárult, hogy időközben eloszlottak a sötét felhők és ismét kisütött a nap.

Poincaré megint engesztelhetetlen szellemű beszédet mondott

Páris, augusztus 19.

Poincaré Charlevilleben a hadi- emlék felavatásakor hosszabb beszédet mondott. Franciaország — mondotta Poincaré a szokásos frázisok után — mindig készen áll arra, hogy szövetségeseivel olyan könnyűségeket keressen, amelyek általános akciót tennének lehetővé. Azt hisszük, a brit kormány csatlózik, ha azt mondja, hogy az angol munkanélküliségnek közvetett vagy közvetlen oka a Ruhr-terület megszállása.

Poincaré ezután így folytatta: — *Ahelyett, hogy zálogvételeink törvényszerűsége felett vitába bocsátkoznánk, helyesebb lenne, ha az egyik fél éppúgy, mint a másik, a mindnyájunkat érdeklő problémák gyakorlati megoldására törekednék.* Európa gazdasági és erkölcsi egyensúlyát csak olyan béke állíthatja helyre, amely szilárd alapon épül és amely biztosítja az igazságosság uralmát. Az ilyen béke azonban az aláírt szerződések lojális teljesítését követeli. Franciaország nem akar mást és Anglia sem akarhat egyebet.

— *Igyekezünk tehát megegyezősre jutni.* Az együttérzésnek ama bizonyítékai, amelyeket a velünk barátságos országokból, nevezetesen Angliából személyesen kapok, bizonyítják, hogy a külföldi közvélemény napról-napra jobban felismeri törekvéseink őszinteségét, mind kevésbé szellem hatja át és fásztónak, sőt nevelésnek kezdi találni a Franciaország ellen irányuló vádakat, amelyek imperializmusról beszélnek. Stressemann kancellár

való kinevezése előtt szemükre vetette, hogy Napoleont utánozzuk, nem értjük meg a német lelket és azt imperialista provokációkkal ingereljük. De hát mitőlünk indultak ki a kihívások? Ki igyekezett minden erővel fizetéseket lenni és adósságaitól így megszabadulni? 1870-ig Franciaország rosszindulat nélkül nézte a német egység megvalósításának haladását. Miért hajtott akkor Németország uralma alá két tartományunkat azzal az ürüggyel, hogy ezt az egységet gyorsabban akarja megvalósítani és a jövő számára biztosítani?

— Ez a gonosz tett 44 éven át nehezedett a világ nyugalma és amikor 1914-ben Németország megtámadta Franciaországot és Belgiumot, egyik szövetségeseink sem vontak kétségbe azt a jogunkat, hogy a tőlünk elszakított tartományokat újból visszazerezzük. Tehát 1870 óta a világ lelkiismerete nem nyugodott bele ebbe az igazságtalanságba.

Poincaré így fejezte be beszédét: — Barátaink, akik oldalunkon küzdöttek, bár tartanak szem előtt a történelem tanulságát. Az igazságtalanságon alapuló béke valamenynyire mindig bizonytalan és romlandó. Még bizonytalanabb lenne az a béke, amelyet az igazságosság alapján akartak felépíteni, de amelyet ezekről az alapokról eltávolodni engedtek. Ne nyuljunk tehát a szerződésekhez. Jussunk egy egyetlen elhatározásra, amely világos, észszerű és békés, arra tudniillik, hogy a vállalt kötelezettségeket tiszteletben tartjuk és azoknak tiszteletet szerzünk.

a kiöltött vért, a holttesteket pedig teherautóra tették, azon vitték ki az erdőbe. Leonov Alexejevics Péter volt katonai hivatalnok azt vallotta, hogy 1918-ban július 17-én Gorbunov frontkommisszárius öt teherautót kért tőle.

Nyilván ezeken az autókön szállították el a holttesteket az erdőbe. Az egyik autó tele volt vérrel, amikor visszaadták, pedig meglátszott, hogy igyekeztek a vérnyomokat lemosni. Kotenkov tanu elmondta, hogy július 19-én reggel 4 óra-

kor jelen volt a kivégzésre kiküldött bizottság ülésén, amelyen több bolsevista vezér részt vett. Bizalmas értekezlet tartottak, amelyen beszámoltak egymásnak a kivégzés körül végzett funkciójukról. Valamennyien főlháborítóan cinikusan beszéltek és egyiknek a nyilatkozatában sem csillant föl a legesekélyebb emberi szármal sem.

A jegyzőkönyvet 1918-ban december 12-én írta alá Mirolubov ügyész Omszkban.

Jogtalanul szednek vízdíjat és szemétdíjat a háztulajdonosok

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Több pesti házban elkecserevedve olvassák a lakók azt a felhívást, amelyben a háztulajdonosok bejelentik, hogy a lakókra hárítják át az úgynevezett közüzemi költségeket, a vízszolgáltatás, a lépcsőházi világítás, a szemétfuvarozás és a kéményszeprés díját. A háztulajdonosok „föltétlenül elvárják”, hogy fizetési felhívásuknak minden lakó haladéktalanul eleget tegyen. Pedig a háztulajdonosoknak semmiféle jogcímük sincs arra, hogy a körlevélben megjelölt kiadások megtérítését követeljenek a lakóktól.

A háztulajdonosoknak csak ahhoz van joguk, hogy a törvényes hatá-

rok között emeljék a lakbért, ezen kívül azonban semmiféle pótlékot támaszthatnak alá jogtalan követelhetnek, még kevésbé létsüket olyan fenyegetéssel, amely felmondás rémével riasztja a lakókat. Értésülésünk szerint a kormány egyelőre nem is gondol arra, hogy a háztulajdonosnak felmondási jogot adjon. Figyelmeztetjük tehát a lakókat, hogy a jogtalan követelésnek nem kell „föltétlenül” eleget tenniük, még ha — mint a körlevélben olvassuk — föltétlenül el is várják ezt tőlük bizonyos háztulajdonosok.

Az aggteleki barlangban

Eljöttünk közelebb Aggtelek csodái, Egi csodaváró, koldus magyarok, Ama örök művész remekét csodálni, Kinek dicsőége rabul ejt igézve, Száz formába tör és szikrázva ragyog.

Aggteleki barlang, kőbedermett dóm, Keblében pihent meg sok-sok dalia, Míg mellénk szegődve győztél a halálon, Míg a buzdósokat hűséggel megóvtad, S elzúgott feletted Dzsingiszkan nyila.

Dul határainkon új, gonosz tatár had, Most is csonka rab rög, mely földet borul, S mi szívünkbe zárva elrabolt hazánkat Megfogadni jöttünk, hogy szent ősi földünk Soha fel nem adjuk gyáván, botorul.

Földalatti templom, földalatti oltár, Földalatti őrtálló, gigászi csoda, Te láttad Petőft, szemtanúja voltál: Mint gyul búske lángra titkaid meglátva A világszabadság ifju dalnokai!

Hadd legyen lánglelke most is a [szövegnél, Mely a Styx vizénél kigyulva vezet, Míg zendül a himnusz, felharsan [az ének: Majd csonka honaiknak rabláncai [hullnak, Majd visszazerezzük a műremeket! Szathmáry István.

* Felolvasta a szerző az aggteleki barlangban 1923 aug. 19-én rendezett Petőfünnepen.

A szombati és vasárnapi eső nem elégíti ki a gazdákat

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

A szombati és vasárnapi esőzés nem volt olyan nagyhatású, mint amilyennek a gazdák várták. A Meteorológiai intézet jelentése szerint eső ugyan esett az ország egész területén, de a mennyiség roppant kevés volt és alig lehetett számbavenni. Budapestén 6 milliméternyi eső esett, Szombathelyen 6 mm, Kaposváron 26 mm, Debrecenben 5 mm, Magyaróváron 3 mm, Keszthelyen 17 mm, Pécsen 25 mm, Turkeven 12 mm és Kecskeméten 17 mm. Vasárnap sokkal kevesebb eső esett. A legtöbb, 4 milliméternyi volt Keszthelyen, egyedül Csenger a kivétel, ahol zivataros jégeső toboit vasárnap délután.

Az eső gazdasági hatásáról az Országos Magyar Gazdasági Egyesület a beérkezett jelentések alapján a következő felvilágosítást adta:

— Sajnos, a szombati és vasárnapi esőzéssel nem elégedhetünk meg semmikeppen. Hosszúnak és

Tót védőőrségek alakulnak a Felvidéken

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Prága, augusztus 19.

A Ceske Slovo szerint egyes felvidéki községekben tót védőőrségek alakultak azzal a rendeltetéssel, hogy főképpen a közeli választások alkalmával védelmet nyújtsanak a tót néppártnak.

Cuno volt kancellár Newyorkba utazott

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Berlin, augusztus 21.

Cuno volt kancellár Amerikába utazott s utazása mindenféle találgatásra adott okot. A kormány kijelenti, hogy Cunonak sem politikai, sem másnemű megbízatása nincsen. Cuno Harrimant akarja meglátogatni, az ismert pénzügbert, akinek meghívására Newyorkba utazott. Meglehet, hogy Cuno, aki az angol-amerikai hajózársaság vezérigazgatója volt, pénzügyi tanácskozást is folytat. Arról is beszélnek, hogy Cuno esetleg Washingtonban Németország nagy-követei állását fogja vállalni. T.

tartósan ígérkezett, de a hozzá fűzött reményeket nem váltotta be. A kalászosok és a gabonafajták már le vannak aratva régen, tehát ebből a szemszögből nézve nem lett volna különösebb fontossága. A burgonya és a répa még java fejlődésben van és ezekre az eső roppantul hiányzik. A burgonya sok helyütt kiszáradt, máshol roppant cserevész. A kukoricának igen jót tett az eső, elősegítette a csökepződést, sőt még a növekedést is. A takarmányfélék és a rétek roppantul nélkülözlik az esőt és a napokban várható eső előnyösen fogja befolyásolni.

A szombati és vasárnapi esőzés fontossága nem is itt rejlik, hanem abban, hogy meglágyította a földet, amely az őrési meleg miatt leg több helyen összeszáradt és kicserepedett. A gazdák legnagyobb része nem tudta elvégezni a szántóvető munkálatokat rögtön az aratás után, mert hiányzott a szükséges igérő. A talajmunkák így mostanára maradtak és most sokkal kevesebb igacsvél lehet majd elvégezni ugyanazt a munkát, amely még a szárazság idején rendkívüli erőfeszítésbe került volna.

Most jelent meg a cári család kivégzéséről fölvetett hiteles jegyzőkönyv

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Egy párisi folyóirat most tette közzé a cári család kivégzéséről fölvetett hiteles jegyzőkönyvet, amelyet a kazáni törvényszék ügyésze vett föl annak idején. A jegyzőkönyv meglehetősen terjedelmes és egyuttal jelentésszerű készült az igazságügyminiszterhez. A nevezetes okirat főbb tartalma ez:

— Van szerencsém miniszter ural közölni a II. Miklós cár és családjának meggyilkolása ügyében folytatott bírói vizsgálat következő eredményét: Az 1918. év június 30-án Kuzsov alügyész jegyzőkönyvet vett föl Gorskov Nikiforov Fedor polgárral. Gorskov elmondta, hogy az egész cári családot behívták az ebédlőbe és közölték vele, hogy valamenynyitüket agyonlővük. Nyomban ezután sortűz dördült el, amelyet lett katonák adtak. A cári család valamennyi tagja a földre bukkant, de később megállapították, hogy Nikolajevna Anasztázia nagyhercegnő még él. Az egyik katona megérintette, mire kiabálni kezdett. A katona puskával kétszer fejbeütötte és szuronnal beledöfötte. Ez a jegyzőkönyv és Gorskov többi adata volt az alapja a további bírói vizsgálatnak, amelyet Kuzsov helyettes ügyész folytatott Nemzetközön vizsgálóbíróval együtt. A vizsgálóbírónak átadták több elégett tárgy maradék darabjait, köztük a máltai kereszt egy darabját is. Ezeket a tárgyakat a következő körülmények között találták:

— A Jekaterinburgtól 18 versztayire levő Kopkajov község néhány paraszt lakosa július 16-án vagy 18-án, amikor a község eredejében átcsoportosították a vörös hadsereg egyik csapatát, a katonák távoztása után észrevette, hogy az eltávozott csapatok gödröket ástak az erdőben. Szeremetevszkij Andrá és Alferov Mihály vették észre a gödröket és a gödrök mellett egy frissen hányt dombot, amelyen máglyának a maradéka süttellett. Keresgélni kezdtek az elégett tárgyak maradványai között s az egyik ember zöld kövekkel kirakott feszületet talált, továbbá cipőcsatát, gombokat és női ruháról való egyéb díszeket. A leletéről jelentést tettek a hatóságoknak, amely folytatta a kutatást és a máglyarakás közelében egyrészt és a máglyahoz tartozó kisebb tárgyakat talált. A csekélyebb értékű tárgyak között egy

nagy gyémánt is előkerült, de fölismerhetetlenül piszkos állapotban. Az egyik gödrben fölrobantott kézigránát maradványát találták.

Augusztus 2-a és 8-a között átkutatta a vizsgálóbíró Jekaterinburgban Ipatyev polgár házáat, ahol a cári családot őrizetben tartották. Megállapította, hogy az ajtón bajonettzsurások nyoma van. Az ezen az alapon folytatott vizsgálat során kihallgatták Csevadurov Ivanovits Terentij volt cári komornyikot, aki tíz esztendőig szolgált II. Miklós. A tanu elmondta, hogy a volt cár nagyon jószívű, vallásos és gyöngéd érzésű ember volt s a családját kimondhatatlanul szerette. Április 25-én közölték Pétervárral a cári családdal, hogy elszállítják Jekaterinburgba. A cár haladékokat kért, mert a trónörökös nagy beteg volt, kérését azonban elutasították. A beteg ifjú betegápoló nővérek és néhány udvari alkalmazott gondozására bízták, a cárt pedig családjának többi tagjával és a szolgaszemélyzet egy részével elszállították.

Alig helyezték el őket Jekaterinburgban, durva módon megmozdították a cárt és családjának, valamint kíséretének valamennyi tagját. Ideiglenes szállásul Ipatyev polgár házáat jelölték ki, ahol szigorú őrséget adtak melléjük. Az örök durván és kikézően viselkedtek a cárral és családjának tagjaival szemben. Csevadurov elmondta, hogy öt fogságba vetették Jekaterinburgban s csak akkor szabadult ki, amikor a csehek fölszabadították a várost. Hogy időközben mi történt a cárral és családjával, arról közvetlenül tudomás nincs, mert nem lehet.

Szilár Péter, aki a francia nyelv tanára volt az udvarnál, szintén részletesen ismertette a cári család ügyében folytatott tárgyalás menetét és elmondta, hogy amikor a családot elszállították otthonából a vörösök, a cárné magához vette a családi ékszereket és belevarratta a nagyhercegnő és az udvarhölgyek kalapjába és ruhájába. A mághán talált gyémánt szintén a cárné volt. Szeptember 6-án arról értesült a tanu, hogy egy vörös katonától elvették a cári család száz darab ékszerét és árucikkeit. A kivégzés ugyanugy monda el az a tanu, mint Gorskov. De hozzátette, hogy a kivégzés után homokkal hintették be